

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Галина Деркач, доцентка, **Анжела Дмитрів**, доцентка,

Світлана Кукурудз, викладачка

кафедра хімії, фармакології та післядипломної освіти

Івано-Франківський національний медичний університет

На теперішньому етапі розвитку системи вищої освіти виникає необхідність активного пошуку нових резервів якісної підготовки викладачів, формування їхньої професійної компетентності, педагогічної культури, розвитку потенціалу і здатності до педагогічної творчості.

Простежується тенденція, коли певна кількість викладачів вищих навчальних закладів не мають педагогічної освіти та не володіють у достатній мірі педагогічною майстерністю, що призводить в свою чергу до виникнення труднощів в організації навчально-виховного процесу. Найбільш типові серед них: обрання оптимального стилю взаємовідносин зі студентами, вирішення конфліктних ситуацій, оволодіння риторичною майстерністю, засобами і прийомами впливу [1].

Психолого-педагогічна підготовка на циклах підвищення кваліфікації викладачів передбачає: оволодіння основами педагогіки та психології вищої школи, прийомами і методами педагогічної діяльності, засобами вирішення нестандартних педагогічних ситуацій, інноваційними педагогічними технологіями та сучасними методиками викладання.

Набуті навички на циклах підвищення кваліфікації сприяють формуванню умінь і навичок ставити різноманітні педагогічні завдання, розробляти методи їх вирішення, оптимально систематизувати навчальний матеріал лекцій, семінарських і практичних занять, оцінювати ступінь досягнення запланованих цілей. Характерною рисою сучасного викладання є проведення занять із застосуванням освітніх технологій особистісно орієнтованого, проблемного навчання, використанням активних методів та мультимедійних засобів навчання [2].

Також на курсах вдосконалення значна увага приділяється на оволодіння викладачами риторичною і полемічною майстерністю, мимічною виразністю, культурою педагогічного мислення та прийомам педагогічного впливу. Частина таких занять присвячена виконанню вправ, що розвивають увагу, спостережливість, здатність управляти своїм психоемоційним станом. Частина – педагогічному тренінгу з моделювання ситуацій, вирішенню педагогічних вправ, що наближені до умов навчання у вищій школі, формуванню умінь спілкуватись зі студентами, ставити і вирішувати конкретні навчально-виховні завдання [3].

Таким чином, цикли підвищення кваліфікації спрямовані на оволодіння сучасними методами навчання, поглиблення психолого-педагогічних знань та прагнення до удосконалення рівня педагогічної майстерності.

1. Смирнов С.Д. Педагогіка та психологія вищої освіти. – К.: Академія, 2006. – 400 с.
2. Михайліченко М.В., Рудик Я.М. Освітні технології. – К.: ЦП “Компринт”, 2016. – 584 с.
2. Губенко І.Я., Каркацька О.С., Шевченко О.Т. Основи загальної і медичної психології, психічного здоров'я та міжособового спілкування. – К.: ВСВ “Медицина”, 2013. – 296 с.